



IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Fred Eaglesmith Traveling Steam Show

Saturday 13 May 2017



Het is al weer veel te lang geleden dat deze geboren verhalenverteller en eeuwig toerende muzikant weer eens op ons podium staat. De man geboren als Elgersma komt graag in het land van zijn voorvaders. Deze scherpe observeerder pikt altijd een lokale bijzonderheid op. Dit wordt vervolgens onderdeel van zijn verhalen en titel van de toer. Denk aan “Kleintje Bier.” Weinigen kunnen de poëzie van de zelfkant van het leven zo mooi weergeven.

Agriculture, poverty and religion

“Deze drie ingrediënten als basis en een krat bier erbij en ik schrijf de beste lyrics”, vertelde Fred al snel na binnenkomst. Zijn strikte Nederlandse en gereformeerde opvoeding is zoals voor zovelen kunstenaars een rijke voedingsbodem. De onderdrukking van alles wat schoonheid vertegenwoordigt, zorgt op later moment voor een explosie van creativiteit. Ook Fred had zijn moment om te ontdekken dat er een andere wereld bestaat buiten de gestructureerde en op lijden gerichte omgeving van zijn gezin. Toen hij ging kennis maken op zijn middelbare school zag hij een jongen met lang haar en gitaar heerlijk staan te spelen. Zijn moeder wist niet hoe snel ze hem van deze zondaar moest weg houden om hem vervolgens bij de dominee neer te zetten voor een gesprek. Zijn Friese grootvader verhuisde naar het beloofde land Canada in 1939 om daar op een juiste wijze naar het geloof te leven. Een gesprekstema was leeftijd en hoe lang hou ik dit toeren nog vol? Wat tot de conclusie leidde dat het eigenlijk de enige manier is om het leven dragelijk te laten zijn voor een persoon als Fred wiens hoofd nooit stil staat. Naast het thema ouder worden en de betrekkelijkheid van het leven mede ook in gegeven door de

laatste berichten over Jimmy Lafave, waar Fred een groot bewonderaar van is, was er een andere rode lijn in de avond. Een andere vorm van terugblikken namelijk het verdwijnen van de echte Rock 'n Roll. De tijd dat alle zes knoppen op het radiotoestel in de auto's van toen allemaal een station met goede muziek vertegenwoordigden. Ongeveer vanaf 1975 is het mis gegaan volgens Fred. Hij deed zoals van hem gewend zijn enkele prachtige imitaties van bands uit die tijd op het podium. Een nog grotere ergernis is de opkomst van de Tribute bands. Fred dacht erover om zij eigen tribute band te starten en dan er zelf in te gaan spelen. Dan zeggen de bezoekers waarschijnlijk: "Ik vind het origineel toch beter."

Het was weer een echte "Fred" avond stevige songs mede opgezweept door Tif Ginn zijn vrouw en muze, mooie ballads met de bekende snik en verhalen. Veel zaken die hij observeert en op pikt als hij ergens is. Hij en Tiff hadden bewust Koningsdag meegemaakt, Tv gekeken en door de stad gestruind om een beeld te krijgen van een cultuur. Deze observaties worden gelijk geïntegreerd. Zijn liefde voor de Febo en stroopwafels. We weten nu ook waarom Nederlanders zo lang zijn, namelijk als voor bereiding op de klimaatsverandering zodat we nog geruime tijd het hoofd boven water kunnen houden. Het kopen van vinyl albums en die blijven draaien ook de minder leuke nummers, de krassen erbij voor lief nemen, de naald noodgedwongen verzwaard met munten, hanteerde hij als metafoor voor relaties. Bij dit verhaal werden er schalkse blikken gewisseld tussen de beide echtelieden op het podium. De Texaanse Tif, die het permanent koud heeft nu ze in Canada woont is een "tough cookie" die de wervelwind Fred op vriendelijke maar duidelijke wijze in hand houdt. Op het podium houdt ze regie en levert haar eigen bijdrage en verricht zo nodig technische handelingen. Ja, die Fred houdt van mechanische dingen maar als het punt bij paaltje komt, dan komt Tiff in actie. Maar als je geboren en getogen bent ver van een klein dorpje in Texas, aan het eind van een doodlopende weg dan leer je jezelf wel redden. Tiff is een ras muzikante, vertelde Fred die zelf lang heeft moeten werken aan zijn zang, als ze een studio binnen loopt speelt ze elk instrument en begint gelijk aan de knoppen te draaien.

Twee gevarieerde sets met de bekende ingrediënten. Ook wist Fred Beatrix en stroopwafels en loodgieters en kikkers en allemaal andere Nederlandse woorden nog even in een geïmproviseerde song te gieten. Dit alles begeleid door Tif die rustig staat te wachten tot Fred is uitgepraat en solide op bas begeleid door Brian. Na een toegift en het hilarische verhaal dat Fred met te veel tequila op een familielid van Tif op bezoek in Canada, liet kennismaken met een variant op de Nederlandse klompdansen gehuld in klompen en een sombrero. Het altijd bezige hoofd had inmiddels Mainstreet waar ze wonen in hun kleine dorp wakker gestampt.

Nog even Cd's verkopen en eigenlijk gelijk door naar het hotel moeten maar we konden niet stoppen met praten en uitwisselen van anekdotes en observaties. Uiteindelijk maakte Tif er een eind aan met: "Ik moet echt gaan slapen". En terecht want eerst naar Zwolle en dan nog twee shows morgen. Maandag terug een paar dagen vrij en dan in de bus naar het land van Tiff, Texas en weer optreden. Fred heeft het nodig maar hij gaf wel aan bij het afscheid dat ze het rustiger aan gaan doen, om er gelijk aan toe te voegen dat hij in november weer terug is, maar dan met een camper. "Never ending tours" lijkt een overlevingsstrategie te worden voor muzikanten op leeftijd en wat moet je anders?

- 1.Cultivator (unreleased)
- 2.Twin City Mini
- 3.Old McCormick (unreleased)
- 4.I Like Trains
- 5.Old Machine
- 6.Toggle Switch (unreleased)
- 7.Get Your Prices Up

8.Drinking Too Much

9.Betty Oshawa

10.49 Tons

1.The Rodeo Song (Ian Tyson) *

2.Gone [Tif Ginn] *

3.Getaway Car (Tif Ginn) *

4.Pontiac

5.Freight Train

6.Water In The Fuel

7.Careless

8.6 Volts

9.The Beatrix Song [unreleased]

10.Spookin' The Horses

11.Stars

12.Mr. Rainbow

All tracks by Fred Eaglesmith except where noted

Fred Eaglesmith|vocals, acoustic guitar

Tif Ginn|resonator ukulele, accordion, drums, vocals, acoustic guitar

Brian Lux|upright bass

* Tif, solo

www.fredeaglesmith.com